

רע"פ 2497/23 - סעיד עאסלה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2497/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: סעיד עאסלה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 67369-02-23 מיום 13.3.2023 שניתן על ידי השופט א' בולוס

בשם המבקש: עו"ד מוטי לוי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' בולוס) ב-עפ"ת 67369-02-23 מיום 13.3.2023, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בעכו (השופט י' בכר) ב-ת"ד 139-03-17 מיום 30.1.2023.

2. על פי כתב האישום, בשעות בוקר יום 13.12.2016 המבקש נהג בכביש פנימי בעיר עראבה (להלן: הכביש). באותה עת הולכת רגל, ילידת שנת 2001 (להלן: הולכת הרגל), חצתה את הכביש. המבקש נהג בקלות ראש בכך שבהיותו בלתי מורשה לנהיגה, לא הבחין בהולכת הרגל מבעוד מועד, לא האט את מהירות נסיעתו ופגע בה מבלי לאפשר לה להשלים את חציית הכביש (להלן: התאונה). נוכח פגיעתה, הולכת הרגל נזקקה לטיפול רפואי. המבקש ביצע את המעשים המתוארים כשהוא נוהג ללא רישיון נהיגה או ביטוח רכב ובעודו פסול מנהיגה מכוח שני הליכים משפטיים קודמים.

בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה אשר מעולם לא הוצא, כלשון כתב האישום, לפי סעיף 10א יחד עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודה; נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(2) לפקודה; אי-מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה לפי תקנה 67 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); והתנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות.

3. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בגזר הדין, בית המשפט עמד על החומרה הטמונה במעשיו, הן בראי הנזק שגרם להולכת הרגל, הן בראי הסיכון שהיווה למשתמשי הדרך בנהיגתו ללא רישיון או בקיאות מספקת בחוקי התנועה. בית המשפט הוסיף ונתן משקל לעברו הפלילי של המבקש הכולל 33 הרשעות קודמות; ולכן שביצע את המעשים בעוד תלויים ועומדים נגדו, בין היתר, שני עונשים של מאסר מותנה ועונש של פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, כולם ברי הפעלה (תתע"א 4012-06-13; ת"פ 14427-05-16). עוד התחשב בכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של המבקש נוכח היעדר לקיחת אחריות מצדו והסיכון הגבוה כי יבצע עבירות דומות בעתיד. לצד האמור, נשקל לקולה, בין היתר, מצבו הרפואי המורכב של המבקש.

בשקלול האמור ובהינתן שהמבקש נמצא על ידי הממונה על עבודות שירות בלתי-כשיר לביצוע עבודות שירות נוכח מצבו הרפואי, נגזר עליו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת עונשי המאסר המותנה, האחד בן 4 חודשים והשני בן 3 חודשים, לריצוי בחופף; 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה ויורשע בהן, למשך 3 שנים; 33 חודשי פסילה מקבלת או החזקת רישיון נהיגה, לצד הפעלת 3 חודשי הפסילה המותנית, לריצוי במצטבר; 8 חודשי פסילה מקבלת או החזקת רישיון נהיגה, לבל יעבור עבירות נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה או אחת מהעבירות המפורטות בתוספות הראשונה והשנייה לפקודה ויורשע בהן, למשך 3 שנים; והפעלת התחייבות המבקש בסך 2,000 ש"ח.

4. המבקש ערער על גזר דינו וערעורו נדחה. בית המשפט המחוזי עמד על החשיבות הטמונה בכך שהמבקש ירצה עונש מאסר בפועל, בפרט נוכח עברו התעבורתי המכביד וחומרת מעשיו. לאור האמור, נקבע כי העונש שנגזר על המבקש אינו מקים כל עילה להתערב בו ואף מקל עמו. בכלל זה, הודגש כי מצבו הרפואי נשקל במסגרת גזירת העונש, ולא בוסס כי יש בו כדי להצדיק הימנעות ממאסר בפועל. טענותיו של המבקש באשר להפעלת עונשי המאסר המותנים נדחו אף הן, תוך שהודגש, בין היתר, כי היה על המבקש להעלותן במסגרת ההליכים שבהם נגזרו עונשים אלה.

5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, עניינו מעורר חשש לאי-צדק ועיוות דין המצדיק את התערבותו של בית משפט זה. זאת, משבית משפט לתעבורה לא קבע מתחם עונש הולם בעניינו, וכן הפעיל את עונשי המאסר המותנים חרף הפגמים שנפלו בעניינם, בכללם כי אחד מהם נגזר על המבקש בהליך שבו לא יוצג על ידי סניגור ולא ניתנה לו שהות להשיב לאישום. עוד חזר המבקש על נסיבותיו האישיות המצדיקות לטעמו הקלה בעונשו, ביניהן מצבו הרפואי המורכב והימנעותו מביצוע עבירות בשנים שחלפו מאז ביצוע המעשים שבמוקד ההליך דנן.

6. דין הבקשה להידחות.

רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו

הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.3.2023)). כמו כן, בקשת רשות ערעור המופנית נגד חומרת העונש, כזו שלפניי, תתקבל במקרים נדירים בלבד בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 8353/22 אגבארייה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.12.2022)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

לא אחת הדגשתי את חומרתן הרבה של עבירות התעבורה, המסכנות את חייהם ושלמות גופם של משתמשי הדרכים ואף של העברין עצמו. חומרה זו מצדיקה ענישה הולמת ומרתיעה, אשר תבטא את חשיבות ההגנה על ציבור זה ותסייע במיגור עבירות התעבורה (רע"פ 7013/22 סיד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (27.10.2022); רע"פ 325/22 סוליקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.1.2022)).

בעניינינו, הסיכון שנשקף מדרך נהיגתו של המבקש – התממש בפגיעתו בהולכת הרגל. לצד זאת, המבקש הפגין זלזול מתמשך בהחלטות בית המשפט ובשלטון החוק. בנוסף לכך, יש לזקוף לחובתו את עברו הפלילי המכביד. בשקלול זאת, אין מקום להתערב בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו. עונש זה לא רק שאינו מחמיר עם המבקש אלא הוא גם מקל עמו, אף בהתחשב במצבו הרפואי ויתר נסיבותיו האישיות. בפרט, משבית המשפט לתעבורה קבע כי עונשי המאסר המותנים שהושתו על המבקש ירוצו באופן חופף לעונש המאסר בפועל שנגזר בהליך דנן (ראו בהרחבה: רע"פ 1864/22 עדיוני' מדינת ישראל, פסקה 9 (6.4.2022)). נוכח זאת, אף לא מצאתי ממש בטענות המבקש באשר לפגמים שנפלו כביכול בהפעלת עונשי המאסר המותנים – וממילא לא מתעורר כל חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין.

7. משהתוצאה העונשית הסופית בעניינו של המבקש אינה מקימה עילה להתערבות, ואף מקלה עמו כאמור, אין בכך שלא נקבע מתחם עונש הולם כדי להצדיק את התערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (רע"פ 4214/22 יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.7.2022)).

8. סוף דבר: הבקשה נדחית. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשפ"ג (17.4.2023).

ש ו פ ט